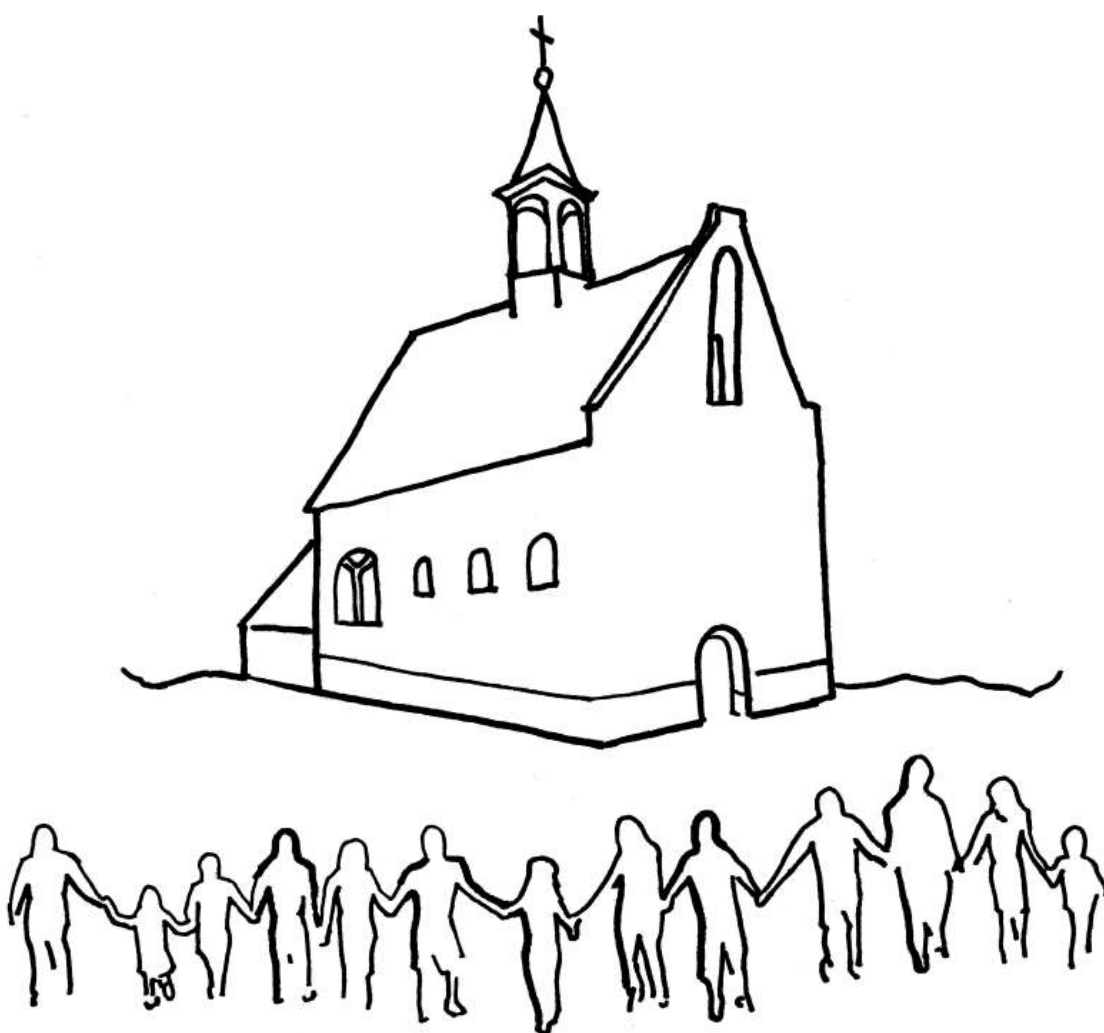

28 mei 2023

Ook jij hebt de kerk nodig

1 Petrus 5:1-7 en 12:14

Thema: Samen in de naam van Jezus

Doel

De kinderen leren dat Gods kerk een veilige plaats is waar liefde is en je Christus echt leert kennen.

Toelichting

Op Pinksteren zien we de kracht van Gods Geest. Opeens wordt de overwinning van Jezus zichtbaar en het geloof in Hem een brede, snelgroeïende beweging. Mensen worden gedoopt en dienen samen hun Heer. Ook vandaag nog. We zijn op weg naar de toekomst, samen. We zijn kerk om samen God te leren kennen en in zijn naam elkaar en de mensen om ons heen lief te hebben. De kerk moet een veilige plaats zijn, waar je vragen mag stellen, veiligheid en hulp kunt zoeken, waar je getroost wordt in je verdriet. Maar ook waar je samen kunt vieren dat een leven met God mooi is. Samen zingen en bidden, samen luisteren en leren, samen ...

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Samen geloven in Jezus

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen de geschiedenis van Pinksteren (Handelingen 2:1-13). Leg daarbij de nadruk op de groei van het aantal gelovigen. God laat een kerk ontstaan, waarin mensen samen geloven. Welke dingen doe je samen in de kerk?

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Samen één kerk

Richtlijnen: Op Pinksteren horen we dat God zijn Geest geeft aan de apostelen. Zij getuigen van Jezus en dopen iedereen die in Hem gelooft. De gelovigen komen regelmatig bij elkaar. Ze laten elkaar niet meer los. Petrus zegt dat dat ook de bedoeling is. Je hebt verantwoordelijkheid voor elkaar. Leiders doen niet wat ze zelf willen, maar wat God goed vindt. Jong en oud trekken met elkaar op. Ouderen helpen jongeren en jongeren hebben respect voor de ouderen.

Een kerk moet een veilige plaats zijn, waar je vragen mag stellen, veiligheid en hulp kunt zoeken, waar je getroost wordt in je verdriet. Maar ook waar je samen kunt vieren dat een leven met God mooi is. Samen zingen en bidden, samen luisteren en leren, samen ...

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Je kunt elkaar niet missen

Richtlijnen: Petrus wijst er in zijn brief op dat geloven niet alleen iets is tussen God en jou. Juist op Pinksteren werd duidelijk dat Gods Geest mensen bij elkaar brengt. Samen gaan ze leven in de naam van Jezus. Leiders moeten goed voor de kerk zorgen. Ze geven zelf het goede voorbeeld. Jongeren moeten niet denken alles beter te weten, maar hebben respect voor de levenservaring van ouderen. En samen verwacht je alles van God zelf.

De kerk moet een veilige plaats zijn, waar je vragen mag stellen, veiligheid en hulp kunt zoeken, waar je getroost wordt in je verdriet. Maar ook waar je samen kunt vieren dat een leven met God mooi is. Samen zingen en bidden, samen luisteren en leren, samen ...

Bespreek daarna met de jongeren of ze het lastig vinden dat het in een kerk soms anders gaat dan zij het zouden doen.

Is het waardevol dat je rekening moet houden met anderen? Hebben zij het gevoel dat ook rekening wordt gehouden met hen? En als dat niet zo is, hoe dat wel kunnen gebeuren?

Extra bijbelgedeelte: Handelingen 2:1-13

God zendt zijn Geest aan de apostelen. Zij getuigen van Jezus als Heer. Veel anderen sluiten zich daarbij aan.

De christelijke kerk krijgt vorm: Gods kinderen die God eren dienen, elkaar bemoedigen en tot steun zijn.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

'De Geest van de heerlijkheid van God rust op u.' Dat had Petrus in het voorafgaande gezegd en nu mogen we vanuit die verkondiging verder lezen. Ik denk aan de uitstorting van de Heilige Geest op die 120 – dat is tienmaal het aantal stammen van Israël – op die vijftigste dag na Pasen. Zeven volle weken zijn geteld, nu breekt na het Joodse Pesachfeest het Wekenfeest aan. De eersteling van de tarweoogst wordt in de tempel geofferd. Groot feest met meel- en melkproducten, maar ook zoetheid. Pinksteren betekent letterlijk 'vijftigste'. Juist op die dag van volheid breekt Gods Geest door in harten en spreekt een taal die ieder kan verstaan in zijn/haar geboortetaal. Over wedergeboorte gesproken! Er is sprake van tongen of talen van vuur en een geluid als van een gedreven wind. Áls, áls! Het zijn gelijkenissen die God geeft. Petrus, die onder tranen had erkend dat hij de Here Jezus liefheeft op een menselijke wijze, spreekt nu vrijuit. De mensen horen het en vragen zich af wat hun te doen staat in dit leven. Een ommekeer; die blijkt nodig. Alleen dan kan je als mens staande blijven. Daarvan spreekt ook dit gedeelte van de Eerste brief van Petrus.

Vers voor vers

- Vs. 1 Petrus weet dat hij 'ouderling' is. Medeoudsten spreekt hij aan. Zij staan onder hetzelfde gezag van dezelfde Geest van God. Het gaat daarbij niet om ouderdom in de zin van leeftijd, maar in het nemen en dragen van verantwoordelijkheid. Er is voor deze oudsten een oproep van Godswege om zorg te durven dragen. Durven we nog geestelijk leider te zijn, of verdwijnen we in een gemompel en vaak gemopper van algemeenheden? De toetssteen is het lijden van Christus, de Gezalfde van Israël. Wie durft daar getuige van te zijn. Eerder had Petrus ertoe opgeroepen om openlijk rekenschap te durven geven van de hoop die er in de gemeente mag zijn. Dat is je door Gods Geest zo laten aanvuren, dat dwars door jouw spreken en zingen het getuigenis van God zelf, van zijn Woord, doorklinkt. Niet belerend, maar bevrijdend, dwars door alle taal- en andere barrières heen. Als dat gebeurt, komt er een nieuwe glans, die de gezichten, gedachten en gebeden van mensen mag kleuren.
- Vs. 2v Bij het Bijbelgedeelte schreef ik al dat Petrus zijn liefde aan de Opgestane Jezus had verklaard. Tot drie keer toe, een heilig aantal, maar ook ter correctie van zijn drievoudige verloochening, die misschien niet echt uit zijn hart, maar sowieso uit zijn mond heel duidelijk had geklonken. Na elke liefdesverklaring beval Jezus Petrus de lammeren en schapen te behoeden en te bewaren. Niet zomaar schapen, maar nadrukkelijk zijn schapen en zijn lammeren! Herder-zijn is door heel de Bijbel een 'rode draad'. Al vanaf de vraag van Kaïn na de moord op Abel; ben ik mijn broeders hoeder? Ja natuurlijk! Is eigenlijk het enig mogelijke antwoord, maar Kaïn had daarin hopeloos gefaald en als we eerlijk zijn, wij met hem. Gods Geest leert ons die éne taal van Gods Éne Liefde in Christus. Als we die stem horen, als Gods adem door ons gebogen en gebroken leven heen, dan kunnen we een nieuw geluid laten horen dat zingt en fluit als nooit tevoren.
- Vs. 4 Pinksteren laat ons merken wie God is. Zoals die 120 wel tien dagen in gebed waren samen – denk je eens in tien dagen van gezamenlijk onafgebroken gebed – dagen van wachten, wachten en nog eens wachten werd een feest voor al die 17 talen. Dat getal doet denken aan de Naam van God.
- Vs. 5 Dit is geen moralisme. Jongens en meisjes opgelet; wees gehoorzaam. Het is net als het vijfde gebod – dat over de omgang met de levende God gaat – is het een oproep aan verantwoordelijken in het huis van de gemeente, iets van God te laten zien, zodat er wordt geluisterd. Luisteren en horen. Hoor de wind van Gods Geest, zijn Woord, ook voor jou. Zo alleen krijg je toekomst. Niet de onzekerheid van je eigen twijfels over wie je denkt te zijn, maar Gods Woord dat jouw leven en toekomst in helder licht zet.
- Vs. 6 Ook dat onderwerpen is meer vernederen. Durf zonder vrees de minste te willen zijn. In het Joodse Wekenfeest staat het boekje Ruth centraal. Zij durft de nederige positie in te nemen en juist zij, hoewel uit een vreemd en vijandig geslacht, zij wordt verhoogd en eindigt als de overgrootmoeder van David. Ook al zo'n herder en uiteindelijk is Davidszoon een titel van de Messias van Israël.
- Vs. 7 In wat voor tijd leven we? Er is veel onzeker, daarom is het heerlijk als er over een levensecht houvast mag worden gesproken, gebeden en gezongen in het hart van de gemeente door ieder die gelooft; jong en oud in de taal van Gods Woord. Zijn liefde.
- Vs. 8v In Lucas 22,31 horen we hoe Jezus met name Petrus waarschuwt voor deze tegenpartij. De duivel, diabolos, wil uiteenwerpen. God, met zijn Geest maakt alle Joden en Jodengenoten uit alle talen één, zoals Hij tenslotte zelf Eén is. Ga niet in twee machten geloven. We weten dat de boze er is, dat die bestaat. We bidden zelfs of de Here God ons daarvan wil verlossen. We zijn niet naïef. Er is een boze, zeker, maar we gelóven niet in hem. Zijn macht is al gebroken op de Paasmorgen toen de Gekruisigde de Opgestane bleek te zijn. Nu ontvangen en delen we in zijn Geest. Daarom zijn we nuchter. Het is die nuchterheid die ons juist tot gebed brengt.

lees verder op de volgende bladzijde

- Vs. 10v God zij alle eer. Hoe ziet ons gebed eruit? Aanbidden we God om wie Hij is? Danken we Hem om zijn anders-zijn? Dat Hij altijd anders is dan wij dachten of gebeden hebben? Dat Hij niet is als welke godheid – onze afgoden – wij ons ook voor kunnen stellen?
- Vs. 12 Petrus schreef niet uit zichzelf, maar een medebroeder had hem ertoe aangezet. Zo werkt God. Zo kan in zijn Naam de ene mens er zijn voor de andere. Zoals Ruth in haar afhankelijkheid iets laat zien van de lijdende gestalte van de Messias en Boaz op zijn beurt iets laat zien van de overvloed die er door de Messias is. Zo bemoedigen zij elkaar over en weer. Dat heb jij ook nodig. Gode zij dank geeft Hij mogelijkheid tot gemeente. Daar mogen jij en ik samen zijn Naam grootmaken.
- Vs. 13v Hij eindigt heel fysiek met die vredeskus. Een kind zei me ooit dat de Doop zich laat vergelijken met een kus van God. Om nooit te vergeten. Zoals een ouder een gevallen kind kust. Daarna is de kus waarschijnlijk niet te zie, maar het kind zal het nooit vergeten en kan weer blij opnieuw spelen.

Auteur: GK

Liederen

Psalm 87	
Lied 675	(=Gezang 477 LvdK)
Lied 683	
De schapen luisteren naar een Stem	Alles wordt nieuw 3: 12
ledr'e dag, ieder uur	Op Toonhoogte 443
Ik moet weggaan	Hemelhoog 231
Als je bidt, zal Hij je geven	Hemelhoog 101
Jezus is	Hemelhoog 348
Liefde, blijdschap, vrede	Hemelhoog 115
Vlammetjes	Hemelhoog 237

Auteur: PZ

Samen geloven in Jezus

Inleiding

Claire staat klaar, ze heeft haar mooiste jurk aan. Ze gaat naar de kerk. Vandaag is er feest. Daarom ziet ze er extra mooi uit. Samen met mama stapt ze in de auto. Buiten hoort ze de vogels fluiten. De zon schijnt al. Als ze aankomen, parkeert mama de auto. Ze stappen uit en Claire holt alvast vooruit. Ze kan bijna niet wachten. Als ze bij de kinderdienst komt, zijn haar vriendinnen er al. Ze roepen haar naam en Claire schuift bij hen aan de tafel. Ze beginnen met een kleurplaat en natuurlijk praten ze intussen over van alles. Het is een gezellige boel. Straks gaan ze zingen en wordt het verhaal van het Pinksterfeest verteld. Daarna gaan ze weer spelen. Claire kijkt even rond. Veel kinderen praten met elkaar. Wat een fijne dag. Wat fijn om samen kerk te zijn.

Bijbelvertelling

In gedachten gaan we terug naar een dag, kort nadat Jezus weer naar de hemel is gegaan. Zijn volgelingen zijn samen in een huis. Ze praten wat, ze zingen en ze bidden samen. Plotseling komt er een geweldige wind uit de hemel binnen. Een windvlaag in een huis, dat is bijzonder! Kleine vlammetjes komen op de hoofden van de volgelingen van Jezus. Het is de Heilige Geest die Jezus beloofd heeft. Zo ontvangen ze de Heilige Geest en ze voelen zich heel blij worden. De volgelingen van Jezus zijn zo vol van blijdschap en liefde, dat ze hun mond er niet over kunnen houden. Ze moeten er gewoon over praten. Ze gaan naar buiten. Daar zijn op die dag mensen op bezoek, uit allerlei landen van de wereld. Deze buitenlanders, zijn in Jeruzalem om het Paasfeest te vieren. Verbaasd kijken ze naar de vrolijke volgelingen van Jezus. Ze zijn God aan het loven en prijzen in allerlei verschillende talen. Ze schamen zich voor niemand. Sommige mensen die uit een ander land komen, zijn heel verbaasd. Ze kennen bijna niemand in Jeruzalem die hun taal spreekt. Deze mensen uit Galilea spreken hun taal. Dat vinden ze bijzonder. Anderen maken de blijde discipelen belachelijk: 'kijk die mensen nou raar doen', zeggen ze. Maar de discipelen doen niet raar, alles is goed met hen. Ze zijn enorm blij, Jezus leeft in hun hart. Door de Heilige Geest, hebben ze de kracht van God ontvangen. Dat willen ze aan de hele wereld vertellen en ze beginnen in Jeruzalem.

Veel mensen willen meer weten van God. Ze zijn nieuwsgierig geworden naar Hem en willen ook bij God horen. De discipelen vertellen het goede nieuws aan iedereen. Dat Jezus is gestorven voor ons en weer opgestaan. Dat we eeuwig kunnen leven als we in hem geloven. Veel mensen geloven op deze dag in Jezus. Zo ontstaat de eerste gemeente, Gods kerk.

Vragen

- Welke dingen doe je samen in de kerk?
- Wat vieren we samen in de kerk?

Auteur: SvK

Samen één kerk

Zo, vandaag is het alweer feest in de kerk! Wie weet wanneer het vorige feest was? Tien dagen geleden inderdaad. Toen vierden we met z'n allen Hemelvaartsdag. Jezus verliet toen de aarde om terug te gaan naar zijn Vader in de hemel.

Weet iemand misschien welk feest we voor Hemelvaartsdag vierden? Juist, het Paasfeest. Jezus was opgestaan uit de dood. Hij overwon de dood, Hij leefde weer.

De discipelen van Jezus hebben die feesten echt meegeemaakt, zij waren erbij. De Joden hadden die dagen ook hun feesten. Op de dag dat Jezus opstond uit de dood vierden de Joden het Pesachfeest. Een belangrijk feest, de Joden herdenken dan de bevrijding uit Egypte. Je hebt er nog niet zo lang geleden die verhalen al gehoord. En precies 50 dagen na dat Pesachfeest vierden de Joden weer een feest, het Wekenfeest. En ja dat is dus op de precies dezelfde dag als dat het voor de eerste keer Pinksteren was.

En nu is het weer Pinksteren. Het feest van de Geest.

Bij het eerste Pinksterfeest waren de discipelen bij elkaar gekomen in een huis. Dat deden ze vaker, ze spraken dan over alles wat ze hadden meegemaakt met Jezus. Wat Hij hun had geleerd. En terwijl ze in dat huis waren, klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waarin ze waren, geheel vulde. En er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

De Geest van God kwam en wordt beschreven als een wind en een vuur. De discipelen werden vol met die Geest en ze konden hun verhaal opeens in allerlei talen vertellen aan de Joden die in Jeruzalem bij elkaar gekomen waren om het Wekenfeest te vieren. Het goede en grote nieuws van God moest verder verteld worden, moest de wereld in.

En die dag horen heel veel mensen dit nieuws, Petrus houdt een lange toespraak waarin hij van alles mag vertellen en uitleggen. Hij roept de mensen op zijn boodschap te geloven en zich te bekeren tot God. Er komen op die dag wel 3000 mensen leerlingen bij.

Die Petrus, van die toespraak, is ook de Petrus die de brief geschreven heeft, waar we het ook al een paar zondagen over hebben. Petrus heeft niet alleen gesproken, maar hij heeft zijn boodschap ook opgeschreven of op laten schrijven. Iedereen mag het horen! Iedereen mag, ja moet er van weten.

Jullie hebben vast al veel vaker over de feesten gehoord die we vieren. Je kent de volgorde van de feesten een beetje en je weet waar we aan denken. Dat je dat weet, dat we het er hier over hebben komt allemaal door het Pinksterfeest. Vanaf dat feest is het voor de hele wereld zichtbaar dat Jezus de Overwinnaar is.

stil te staan. Dat wij, hier en nu bij elkaar zijn komt door God zelf, door zijn Geest.

De discipelen kwamen bij elkaar om hun feest te vieren, wij komen ook bij elkaar. We komen bij elkaar in de kerk. Je kunt bij het woord kerk denken aan het gebouw dat we kerk noemen. Maar je mag ook denken aan de mensen die bij elkaar komen in dat gebouw. Die mensen noemen we ook de kerk. Samen denken we na over de boodschap van God voor ons. Samen dienen we God, op zondag in het gebouw van de kerk. Door samen in de Bijbel te lezen, te zingen en te bidden. Dat is mooi, maar niet altijd makkelijk. De mensen die samen de kerk zijn, zijn heel verschillend van elkaar. De mensen leren van elkaar, maar vinden het soms ook moeilijk om met elkaar kerk te zijn. Denk nog maar even aan de discipelen, die waren ook heel verschillend van elkaar en dachten ook niet overal precies hetzelfde over.

De kerk is een plek waar je samen mag geloven. Als het goed gaat, als je blij bent. Dan mogen we delen in elkaars blijdschap, bijvoorbeeld als er een kindje geboren wordt, dan is iedereen daar blij over. Maar ook als het minder goed gaat, als er zorgen zijn. Dan mogen we met elkaar delen in de zorgen. Denk maar eens aan de zorgen die er zijn op de wereld, oorlogen en het klimaat. Hier mogen we in de kerk ook over nadenken, over praten en voor bidden. En ook als er verdriet is, mogen we dat met elkaar delen, als er iemand erg ziek is, of gestorven is. In verdriet is de kerk er ook voor de mensen.

Vanaf het eerste Pinksterfeest is dit al zo. Mooi idee he, dat God zo al heel lang wordt gediend en groot gemaakt door mensen. Petrus leert ons via de brieven die hij schreef. Hij leert ons dat we elkaar als kerk vast moeten houden, dicht bij elkaar moeten blijven. De leiders moeten de gemeente leiden. Als een herder die een kudde hoedt. Bij herder denk je misschien ook aan Jezus, de goede Herder. Leider zijn van een kerk of gemeente is dus niet iets makkelijk, nee het is een opdracht van God. God geeft er regels voor, de leider moet als Jezus zijn. Maar ook de kudde moet wat leren. De gelovigen hebben ook Jezus als voorbeeld. Jezus wilde de minste zijn, Hij waste de voeten van de discipelen op de avond dat ze voor het laatst bij elkaar waren. Wij moeten ook de minste willen zijn. Niet alleen denken aan onszelf, respect hebben voor anderen, iets voor anderen over hebben. Kerk zijn is niet makkelijk, maar we hoeven het niet zelf te doen. Gods Geest, de Heilige Geest is in de kerk. De Geest wil ons leren wat we moeten doen en hoe we dat moeten doen.

Misschien ken je dat mooie lied wel wat op een dag als vandaag echt een Pinksterlied is:

Samen in de naam van Jezus, heffen wij een loflied aan. Want de Geest spreekt alle talen en leert ons elkaar verstaan. Samen zingen, samen zoeken naar het plan van onze Heer, samen bidden en getuigen, Jezus Christus is de Heer!

Auteur: CdG

Fijn he, om daar met elkaar over na te denken en eens bij

Je kunt elkaar niet missen!

Waar denk je aan als je het woord 'kerk' hoort? Je mag eerlijk zeggen wat je van de kerk vindt, of het nu positief of negatief is.

- Wat vind je leuk aan de kerk, of juist niet?
- Wat kan de kerk verbeteren volgens jou?
- Ook moet je in de kerk rekening houden met elkaar, zoals de ouderen met de jeugd en omgekeerd. Lukt dat volgens jullie?

Veel mensen weten niet wat Pinksteren is en de betekenis ervan. De meeste mensen weten dit wel van Kerstmis, met Pasen en Hemelvaart is het al minder, maar Pinksteren is misschien wel het minst bekend. Daarom is het goed te weten wat het inhoudt!

Feitelijk staat het hele verhaal in de Bijbel in Handelingen 2. De discipelen wachten op wat er komen gaat, maar zijn bijzonder verrast als er vlammen van vuur komen en ze ineens kracht krijgen die ze daarvoor niet hadden en dingen kunnen die ze daarvoor niet konden. Petrus, een van de discipelen Jezus, verwijst er in zijn brief naar. Hij is ervaringsdeskundige!

Met Pinksteren vieren we de verjaardag van de kerk. Met Pinksteren is de Heilige Geest gekomen en deze brengt mensen bij elkaar. Petrus vertelt hierover aan een gemeente, een van de eerste kerken na de opstanding van Jezus, in klein Azië, waarschijnlijk wat het tegenwoordige Turkije is. Alle kerken zijn nog kersvers, kun je je dat voorstellen? Er zijn veel nieuwe volgelingen voor de opgestane Jezus. De kerk bestaat nog maar pas, mensen zijn nog een beetje aan het zoeken hoe het allemaal moet, met al die nieuwe broeders en zusters. Door het verbond met Jezus zijn ze aan elkaar verbonden. Hier schrijft Petrus ook over, over het nieuwe verbond dat Jezus heeft gesloten. Het oude verbond is het verbond dat God met de aartsvaders, te beginnen met Abraham, heeft gesloten. Uit het volk dat uit Abraham is gekomen, is Jezus geboren. Hij heeft laten zien hoe God wil dat we leven. Hij is als misdadiger gestorven zonder dat Hij ooit een zonde heeft gedaan. Terwijl de discipelen het helemaal niet verwachtten, is Hij opgestaan uit de dood. Door te sterven voor de zondige mensen en de dood te overwinnen door de opstanding zijn zij en wij ook, deelgenoten van dit nieuwe verbond. Zo weten we dat er altijd hoop is, zelfs in de ergste narigheid. We mogen uitzien naar de toekomst, samen met God in het eeuwige leven. Petrus wijst erop dat elke gelovige een mede-erfgenaar is, van de prachtige volmaakte toekomst. Het is allemaal heel mooi, maar tegelijkertijd ook best moeilijk voor de eerste christenen. Niet in de laatste plaats omdat ze meteen te maken hebben gekregen met tegenstand, met vervolging van christenen. Daarom bemoedigt Petrus hen ook en zegt hun dat het erbij hoort. Ze hebben immers iets om naar uit te kijken, naar de toekomst met God! Dat sterkt hen in zware tijden, zo geeft Petrus hun steun en hij roept hen ook op om elkaar te steunen in het geloof.

De gemeenschap is zo belangrijk, om met elkaar zorgen en verdriet te delen, maar ook geloof en hoop. Meeleven met elkaar in mooie en moeilijke momenten, dat is ook een onderdeel van het bij de kerk horen. Petrus roept ook op om iedereen in te zetten, in datgene, waar iemand goed in is. De een kan goed luisteren, de ander kan juist op een praktische manier helpen, zo heeft ieder een bepaald talent, dit komt regelmatig naar voren in de Bijbel. Zo vullen mensen in de kerk elkaar aan en vormen ze een echte gemeenschap. Kijk maar naar een sportteam. Iedereen heeft daar zijn of haar eigen plaats en een eigen taak. Dit is ook op school zo, in de klas, waarin iedereen karweitjes heeft.

Als je je afvraagt waarom de gemeenschap zo belangrijk is, denk dan eens aan dit voorbeeld. Een stel kolen die in brand staan in de haard, verspreiden warmte. Maar als je er een uithaalt, gaat deze uit. Eén alleen kan niet blijven branden, deze moet onderdeel uitmaken van een geheel. Zo is het ook met de kerk. In de kindernevendienst, de kerkdienst, maar ook bijvoorbeeld in de Bijbelkring en andere activiteiten die met geloof te maken hebben. Zingen, bidden, Bijbellezende, het zijn allemaal manieren om samen je geloof te beleven.

Als je de kerk soms saai vindt, of streng, dan mag je dat natuurlijk best zeggen. Niet alles is altijd naar je zin, dat geldt voor iedereen. Maar bedenk wat er zo belangrijk is om bij de kerk te horen, te blijven horen en vooral ook verbondenheid met andere kinderen en mensen in je kerk. Hopelijk heb je of krijg je ook goede vrienden en bekenden in de kerk en mag je later ook meehelpen met bepaalde zaken, zoals de muziek, het uitdelen van de liturgie en nog veel meer. Het beste in het leven is het deel uitmaken van het verbond met God en de belofte van God, laten we elkaar daarin sterken en bemoedigen!

Auteur: EvD